

*Kommentteja tähän luonnokseen voi lähettää marraskuun 2014 loppuun asti (auli.starck@kepa.fi).
Kepan hallitus päättää linjauksen hyväksymisestä 15.12.2014.*

Kepan edunvalvontalinjaus

1. Johdanto

Mitä on edunvalvontatyö Kepassa? Edunvalvontalinjauksen tarkoituksena on vastata tähän kysymykseen ja kuvata, mitä edunvalvonnalla tarkoitetaan, mitä edunvalvonta pitää ja ei pidä sisällään ja kenen etuja valvotaan. Linjaus ohjaa edunvalvonnan priorisoinnissa, tavoitteiden kirkastamisessa ja resurssien kohdentamisessa.

Kepan strategiassa 2012-2017 edunvalvonta on vahvasti esillä. Yksi kolmesta strategisesta tavoitteesta on vahvistaa jäsenistön toimintaedellytyksiä, mikä kattaa sekä järjestöjen toimintatilan ja aseman vahvistamisen että taloudellisten toimintaedellytysten puolustamisen. Kepan ohjelmassa 2013-2015 edunvalvonta nähdään osana laajempaa keskustelua kansalaisyhteiskunnan tilasta ja kapasiteetin vahvistamisesta.

Edunvalvonnasta ei ole Kepassa laadittu erillistä linjausta tai asetettu erillisiä tavoitteita vuoden 2006 edunvalvonnan alastrategian jälkeen, vaan edunvalvontaa on suunniteltu Kepan muun ohjelma- ja työsuunnittelun yhteydessä. Järjestöjen näkemyksiä on koottu eri prosesseihin vaikuttaessa (esimerkiksi ulkoministeriön kehityspolittinen kansalaisyhteiskuntalinjaus, hanketuen uudistukset sekä viestintä- ja kehityskasvatustuen ja matkatukien hallinnoinnin uudistus) sekä säännöllisellä yhteydenpidolla jäseniin.

Tarve erilliselle edunvalvonnan suunnitelmalle on noussut esille käytännön edunvalvontatyön yhteydessä, sillä toimintaympäristössä on jo tapahtunut ja tapahtumassa isojakin muutoksia. Seuraavat eduskuntavaalit 2015 voivat myös muuttaa nykyistä varsin hyvää tilannetta järjestöjen rahoituksen ja osallistumismahdollisuuksien suhteen kehityssectorilla.

Kepassa on edunvalvonnan kenttä on samalla laajentunut. Kepa osallistuu aiempaa aktiivisemmin kansainvälisiin verkostoihin ja pyrkii seuraamaan kansainvälisiä trendejä myös edunvalvonnan osalta. Edunvalvontaa kohdennetaan aiempaa enemmän myös opetus- ja kulttuuriministeriön suuntaan ja vapaaehtoistyön toimintaedellytysten vahvistamiseen.

Lähtötilanne vuonna 2014

- Kansalaisjärjestöjen rahoitus ja osuus Suomen kehitysyhteistyömäärärahoista kasvanut viime vuosina. Vuonna 2014 kansalaisjärjestöjen kehitysyhteistyöhön ja kehitysviestintään on osoitettu 14 miljoonaa euroa eli noin 13 prosenttia varsinaisesta kehitysyhteistyöstä.
- Kepan jäsenistä noin kolmasosa tekee kehitysyhteistyötä. Ulkoministeriön ohjelmatukea saavien kumppanuusjärjestöjen määrä nousi vuoden alussa 16:een. Hanketukea saa vuosittain noin 70-80 järjestöä. Lisäksi ulkoministeriö tukee kolmea kehitysyhteistyösäätiötä.
- Kepan jäsenet toimivat myös globaalikasvatuksen, kehitysviestinnän ja kehityspoliittisen vaikuttamistyön parissa. Ulkoministeriön viestintä- ja globaalikasvatustukea saa vuosittain noin 60-70 järjestöä.
- Suomessa kehitysjärjestöjen eri roolit ja itsenäisyys on tunnustettu muun muassa ulkoministeriön kehityspoliittisessa kansalaisyhteiskuntalinjauksessa (2010).
- Kansalaisjärjestöjen itsenäisyys ja oikeus toimia eri rooleissa on tunnustettu OECD:n kehitysavun tuloksellisuutta koskevissa neuvotteluissa Accrassa 2008 ja Busanissa 2011, samoin kuin valtioiden velvollisuus turvata suotuisa toimintaympäristön kansalaisyhteiskuntatoimijoille.

2. Kepa jäsentensä edunvalvojana

Kepa ry on suomalaisten kehitysyhteistyöstä tai globaaleista kehityskysymyksistä kiinnostuneiden kansalaisjärjestöjen kattojärjestö. Kepalla on 314 jäsenjärjestöä, ja jäsenmäärä on kasvanut viime vuosina tasaisesti noin 10 järjestön vuosivauhdilla. Jäsenkunta on heterogeeninen, mutta kaikki ovat hyväksyneet Kepan perustarkoituksen¹.

Edunvalvonnaksi katsotaan se toiminta, jonka ensisijaisena **tavoitteena on turvata ja vahvistaa jäsenistön toimintaedellytykset** kehitysyhteistyön tekijöinä ja pohjoisen ja etelän välisen kumppanuuden rakentajina. Lisäksi edunvalvontatyö edistää järjestöjen mahdollisuuksia tehdä globaalikasvatusta ja kehityspoliittista vaikuttamistyötä Suomessa. Taloudellisten toimintaedellytysten turvaamisen lisäksi edunvalvonnalla halutaan varmistaa, että yhteiskunnan toimijat, kuten julkishallinto tai yksityinen sektori, tunnustavat Kepan jäsenjärjestöjen erilaiset moninaiset roolit ja itsemääräämisoikeuden ja arvostavat järjestöjen tekemää työtä.

Edunvalvonnan tuntomerkki on, että sillä vaikutetaan toimijaan tai viranomaiseen, jolla on valtaa tai muita edellytyksiä rajoittaa, turvata tai lisätä Kepan jäsenjärjestöjen toimintaedellytyksiä. Nämä toimijat voivat olla poliitikkoja, viranomaisia, liikeyrityksiä, tutkimuslaitoksia, median edustajia tai kansainvälisiä, alueellisia ja/tai kansallisia järjestöjä.

Edunvalvonnassa korostuu yhteisöllisyys eli **koko jäsenistön tai usean järjestön etu**. Yksittäisen järjestön tai jäsenryhmän etua voidaan puolustaa tietyissä tilanteissa, kun sillä nähdään laajempaa merkistystä ja hyötyä koko jäsenkunnalle.

Edunvalvontaa tehdään pääasiassa Suomessa ja suhteessa julkishallintoon, erityisesti ulkoministeriöön, joka on kansalaisjärjestöjen suurin rahoittaja kehityssektorilla ja vastaa kehityspoliittikan painotuksista. Suomen ulkopuolella edunvalvonta kohdistuu enimmäkseen Suomen edustustojen toimintaan. Globaalikasvatusjärjestöjen kannalta toinen merkittävä taho on

¹ Yhdistyksen tarkoituksena on toimia aatteellisesti, puoluepoliittisesti ja uskonnollisesti sitoutumattomana kehityspoliittisena yhteistyö- ja etujärjestönä, joka kokoa ja innostaa kansalaisyhteiskuntaa toimimaan rohkeasti oikeudenmukaisen maailman puolesta.

opetus- ja kulttuuriministeriö, joka vaikuttaa järjestöjen toimintaympäristöön ja -mahdollisuuksiin esimerkiksi formaalin, informaalin ja nonformaalin kasvatuksen parissa. Järjestöjen toimintamahdollisuuksiin formaalin kasvatuksen parissa vaikuttaa myös opetushallitus, joka vastaa opetuksen kehittämisestä ja suosituksista.

Edunvalvonnan nimissä Kepassa seurataan myös yleisemmin kansalaisyhteiskunnan toimijoiden toimintaedellytyksiä Suomessa ja globaalisti, kun ne vaikuttavat Kepan jäsenten ja niiden kumppaneiden toimintaan. Edunvalvontaa ei kuitenkaan ole koko globaalin kansalaisyhteiskunnan tilan puolustaminen tai kansalaisyhteiskunnan vahvistaminen, vaan nämä toiminnot lasketaan vaikuttamistoiminnaksi tai kapasiteetin vahvistamiseksi laajemmin.

Edunvalvontatyössä korostuu sen reaktiivinen luonne; asioihin on vaikutettava nopeasti kun tarve ilmenee. Toisaalta edunvalvontaan kuuluu myös suunnitelmallinen ja proaktiivinen vaikuttaminen. Molempia tarvitaan.

Kepan profiili edunvalvojana on ollut matala. Viimeisimmät jäsenkyselyt osoittavat, ettei Kepan katsota kovinkaan näkyvästi ajavan jäsenistön etua, sen edunvalvonnasta ei tiedetä tai sitä ei yksinkertaisesti tunnusteta. Kepa tekee harvoin julkisia kannanottoja edunvalvontakysymyksissä, sen sijaan edunvalvonnassa korostuu hiljainen taustatyö. Asioista viestitään ensisijaisesti jäsenille eikä julkisuuteen. Samaan aikaan voidaan kuitenkin todeta, että media yleensä katsoo Kepan edustavan ja puhuvan laajemman järjestöjoukon puolesta.

Järjestötoiminnan laatu ja avoimuus tukee sitoutumista globaalin oikeudenmukaisuuden ajamiseen, antaa uskottavuutta järjestöille ja todistaa järjestöjen tuomasta lisäarvosta. Järjestöjen toimintaedellytysten kannalta on olennaista, että työtä tehdään avoimesti ja aikaansaannoksista kerrotaan ulospäin. Laadukas toiminta ja sen kehittäminen on edellytys järjestökentän edunvalvonnalle.

Kepan edunvalvojarooliin kuuluu myös toimiminen vastuullisena kattojärjestönä, joka näkee kokonais kuvan eri tilanteissa. Jäsenistön edunvalvonta ei voi viedä pohjaa muulta kehityspoliittiselta vaikuttamistyöltä. Viime kädessä tavoitteena on saavuttaa tila, jossa kehitysyhteistyötä ei tarvittaisi.

Miksi järjestöjen työ on tärkeää?

- Kansalaisjärjestöjen kehitysyhteistyö tukee suoraan etelän kansalaisyhteiskuntia ja edistää ihmisoikeuksia, demokratiakehitystä ja hyvän hallinnon toteutumista.
- Kansalaisjärjestöt toimivat ruohonjuuritasolla kaikkein köyhimpien ja haavoittuvaisimmassa asemassa olevien ihmisten parissa, jotka ovat Suomen kehityspoliittisen toimenpideohjelman keskiössä. Etelän pienien kansalaisjärjestöjen tukemiseen valtion rakenteet ovat liian jähmeitä.
- Suomalaisetkin järjestöt osallistuvat itse tai kansainvälisten verkostojensa kautta globaaliin kehityspoliittiseen keskusteluun ja varmistavat, että kansainvälisillä foorumeilla kuuluu kansalaisyhteiskuntien ja heikompien ryhmien ääni.
- Kansalaisjärjestöjen rooli on tärkeä suomalaisen asenneilmapiirin kannalta. Järjestöjen globaalikasvatustoiminta, kehitysviestintä, vapaaehtoistyömahdollisuudet ja ruohonjuuritaso kontaktit kehitysmaiden asukkaiden kanssa luovat kehitysyhteistyölle myönteistä ilmapiiriä ja edistävät suomalaisten globaalia vastuuntuntoa.

3. Edunvalvontaan liittyviä trendejä ja havaintoja

Suomen nykyinen hallitus on ollut varsin myönteinen kansalaisjärjestöjä kohtaan.

Hallitusohjelmaan ja kehityspoliittisen toimenpideohjelman tavoitteisiin on kirjattu, että kansalaisjärjestöjen osuutta kehitysyhteistyössä kasvatetaan. Järjestöjen osallistaminen ja poliittinen painoarvo on vaihdellut eri ministerien, ministeriöiden ja puolueiden välillä. Vertailussa monen muun läntisen maan järjestöedustajien kanssa on todettu, että suomalaisilla järjestöillä on hyvät toimintaedellytykset niin eri roolien toteutumisen kuin julkisen taloudellisen tuen saamisen osalta. On melko epätodennäköistä, että tilanne pysyy jatkossa samana: taloustilanteen heikennyttä kehitysyhteistyötä vastustavat äänet ovat voimistuneet ja kehitysyhteistyömäärärahoja on leikattu. Kehitysyhteistyöhön kriittisimmin suhtautuvat Perussuomalaiset ovat ilmaisseet kannattavansa kansalaisjärjestöjen kehitysyhteistyötä, lahjoitusvaroilla tosin. Järjestöjen kannalta luottamus järjestöjen työhön on toisaalta huojentavaa, mutta toisaalta järjestöt eivät voi vastata kaikesta kehitysyhteistyöstä.

Ammattimaisuuden ja tulosperustaisuuden vaatimukset kansalaisjärjestöjen työtä kohtaan ovat lisääntyneet. Suomessa tämä ei korostu vielä yhtä voimakkaasti kuin monissa muissa Euroopan maissa, joissa järjestörahoitukselle on asetettu yhä tiukempia kriteerejä niin toimintamaiden, hankkeiden minimikoon kuin vaikuttamistyön rajaamisen osalta. Vaikka kumppanuusjärjestöjen määrä on kasvanut, rahoitusta on ollut tarjolla pienillekin toimijoille. Kriteerit rahoituksen saamiseksi ovat kuitenkin kiristyneet etenkin taloushallinnon ja tulosperustaisuuden osalta. Lisääntyneet vaatimukset tuovat haasteita erityisesti pienille, vapaaehtoisvoimin toimiville järjestöille. UM:n hanketuen hakijamäärät ovat vähentyneet ja monet pienet toimijat ovat byrokraatiaan väsyttyään luopuneet hanketoiminnasta ja julkisen rahoituksen hakemisesta.

Julkisen rahoituksen määrä ei välttämättä enää lisäännny, vaan järjestöjen oletetaan rahoittavan toimintaansa yhä enemmän oman varainhankintansa kautta. Toisaalta esimerkiksi Ruotsissa on pohdittu omarahoitusvaatimuksesta luopumista kokonaan järjestöjen kehitysyhteistyössä - eihän konsulttiyrityksiltäkään vaadita omaa rahaa hanketoteutuksessa. Suomessa nykyinen valtionavustuslaki kuitenkin estää tämän, ja toisaalta järjestöjen itsenäisyys ja ero hanketoteuttajan rooliin puhuu myös jonkinasteisen omarahoitusosuuden puolesta. Valtiontalouden tarkastusvirasto on puolestaan kyseenalaistanut UM:n hanketuen käytännön hyväksyä vapaaehtoistyön arvo osaksi omarahoitusosuutta. Selkeä 7,5% rahallinen omarahoitusosuus on otettu nyt myös UM:n viestintä- ja kehityskasvatustuen kriteereihin.

Rahankeräys on Suomessa ollut tähän asti hyvin säänneltyä eikä lahjoituskulttuuria ole juuri tuettu. Rahankeräyslakia uusitaan parhaillaan ja tarkoituksena on vapauttaa rahankeräystä, myös muiden kuin yleishyödyllisten toimijoiden osalta. Rahankeräyksen joustavuus helpottaisi järjestöjen toimintaa, mutta riskeinä voidaan nähdä lisääntynyt kilpailu muiden toimijoiden kanssa, mahdollinen verotuksen koveneminen ja lahjoittajien luottamuksen kärsiminen.

Julkisen sektorin tehtäviä saatetaan jatkossa karsia ja siirtää kansalaisyhteiskunnan toimijoiden vastuulle. Nykyinen perustuslaki estää viranomaisvastuun siirtäminen muille toimijoille ilman erillislakia, ja näin ollen ulkoministeriön suunnitelmat kansalaisjärjestörahoituksen hallinnoinnin siirtämiseksi esimerkiksi Kepalle ovat jääneet toteutumatta. Kokonaan näitä ajatuksia ei kuitenkaan ole unohdettu, sillä hallinnon resurssit ulkoministeriössä ovat niukat. Ulkoministeriö etsii edelleen ratkaisuja, joilla keventää rahoitusinstrumenttien aiheuttamaa hallinnollista työtä.

Suomalainen kansalaisyhteiskunta muuttuu². Vapaaehtoistyön luonne muuttuu ja mm. internet ja sosiaalinen media ovat muuttaneet ihmisten tapaa osallistua järjestötoimintaan. Pitkäjänteisen perusjärjestötyön ja sitoutumisen sijaan halutaan nopeaa toimintaa ja yksittäisiä vaikuttavia tempauksia. Vapaaehtoistyö on yhä tärkeää suomalaisille järjestöille, mutta vaatii uudenlaista organisointia. Lisäksi vapaaehtoistyöhön liittyvät säännöt ovat edelleen varsin tulkinnanvaraisia (esimerkiksi verottajan kiinnostus verottaa aikapankkeja).

Maahanmuuttajataustaisten järjestöjen ja henkilöiden kiinnostus kehitysyhteistyöhön ja globaalikasvatukseen ja kehityspoliittiseen vaikuttamiseen on kasvanut. Diasporan edustajilla olisi tarjota arvokasta kokemusta ja asiantuntemusta, mutta käytännössä monen diaspora-järjestön ja muidenkin kehitysyhteistyötä aloittelevien toimijoiden toiminta jää usein ilman valtion tukea johtuen suureksi osaksi tiukoista hallinnollisista kriteereistä ja hanketyön kokemattomuudesta.

Yhteistyöhön järjestöjen kesken ja muiden toimijoiden kanssa, kuten yritykset ja tutkimuslaitokset, on yhä enemmän kiinnostusta ja painettakin. Yhteistyöllä toivotaan synergiaetuja ja lisää volyymia. Yhteistyöhön kannustetaan puheiden tasolla, mutta konkreettiset kannustimet yhteistyöhön puuttuvat vielä. Samalla erityisesti yritysten rooli kehitysyhteistyössä on saanut yhä enemmän huomiota.

Kansalaisyhteiskunnan toimitila on kaventunut globaalilla tasolla³. Monissa maissa on säädetty järjestöjen toimintaa ja rahoitusta rajoittavia lakeja ja pahimmillaan kansalaisaktiiveja vainotaan. Tämä luonnollisesti vaikeuttaa myös suomalaisten järjestöjen ja niiden kumppaneiden toimintaa.

Kansalaisyhteiskunnan toimijoiden tukeminen on erityisen tärkeää haurailta alueilla. Suomalaisiakin järjestöjä on kannustettu toimimaan yhä enemmän haurailta alueilla, mutta näillä alueilla toimimista rajoittavat kuitenkin monet matkustukseen ja turvallisuuteen liittyvät säännöt ja korkeat kustannukset.

Etelän kansalaisyhteiskunnan toimijoiden rahoittaminen suoraan ilman ulkomaisten järjestöjen hallinnoimia projektirahoja on noussut yhä vahvemmin esille kansainvälisissä keskusteluissa. Etelän järjestöjä rasittaa myös eri rahoittajien rahoitusmekanismien välisen harmonisaation puute. Suomen edustustojen Paikallisen yhteistyön määrärahat (PYM) ovat olleet laskusuunnassa, koska ne koetaan hallinnollisesti työläinä. Monilla rahoittajilla onkin kiinnostusta kehittää esimerkiksi etelän omia rahastoja. Suora tuki etelän toimijoille mahdollistaa kosketuspinnan paikallisen kansalaisyhteiskunnan kanssa. Riskinä on kuitenkin esimerkiksi se, että hallinnon helpottamiseksi tuki ohjautuu suurimmille ja kauneimmille järjestöille. Suomalaistenkin järjestöjen haasteena on pohtia ja osoittaa etelän ja pohjoisen järjestöjen välisen yhteistyön tuomaa lisäarvoa kehitysyhteistyössä.

Gloobalin kansalaisuuden ajatus on noussut esille globaalikasvatuksen kansainvälisissä verkostoissa keskeisenä muutoksentehtävänä. Sen avulla havainnollistetaan, että globaaleihin ilmiöihin tarvitaan globaaleja ratkaisuja, joita kansalaiset eri puolilla maailmaa voivat yhdessä ajaa. Kehitysyhteistyö ei yksin riitä rakentamaan oikeudenmukaista maailmaa, vaan muutoksia tarvitaan kaikissa yhteiskunnissa niin politiikan kuin yksilön tasolla. Tämä edellyttää muutoksia myös järjestöjen rahoitusinstrumentteihin ja vaikuttamismahdollisuuksiin.

2 Suomalaisen kansalaisyhteiskunnan muutoksista lisää Kepan taustaselvityksessä nro 38 Kansalaisyhteiskunta nyt (Maija Seppo 2013). <http://www.kepa.fi/julkaisut/julkaisusarjat/13069>

3 Kansalaisyhteiskunnan tilan kaventumista seuraa ja siitä on on raportoinut muiden muassa CIVICUS-verkosto. <http://www.civicus.org>

4. Edunvalvonnan prioriteetit ja tavoitteet

Kepan edunvalvontatyön prioriteetteja ovat

- Viranomaisyhteyksien vahvistaminen sekä kansalaisyhteiskunnan roolin korostaminen
- Rahoituksen varmistaminen ja kehittäminen
- Reilut reunaehdot

Viranomaisyhteyksien vahvistaminen sekä kansalaisyhteiskunnan roolin korostaminen

Tavoitteena on korostaa monimuotoisen kansalaisyhteiskunnan rooleja ja itsenäisyyttä kehitystoimijoina ja lisätä kansalaisjärjestöjen arvostusta kehityssectorilla. Edunvalvonnalla vahvistetaan yhteistyötä ja vuoropuhelua viranomaisten kanssa. Samoin varmistetaan kansalaisyhteiskunnan äänen kuuluminen ja järjestöjen osallistumismahdollisuudet niiden toimintaan vaikuttavissa lainvalmisteluprosesseissa sekä ministeröiden erilaisten ohjelmien ja ohjeistusten laatimisessa.

Tavoitteet	Kohderyhmä	Vaikuttamismahdollisuudet
Kansalaisyhteiskunnan roolin korostaminen itsenäisinä ja arvostettuina toimijoina: <ul style="list-style-type: none">• Kansalaisyhteiskunnan toimijoiden moninaiset roolit ja itsemääräämisoikeus on tunnustettu kehityspoliittisissa linjauksissa ja ohjeistuksissa• Oikeus valita toimintamaansa ja -sektorinsa säilyy• Vahva tuki globaalikasvatukselle ja vaikuttamistyölle	Valtioneuvosta Ulkoministeriö	Hallitusohjelma Kehityspoliittinen ohjelma UM:n kansalaisyhteiskuntalinjaus Rahoitusinstrumenttien kehittäminen Poliittinen dialogi
Yhteistyö viranomaisten kanssa on kansalaisyhteiskuntaa arvostavaa <ul style="list-style-type: none">• Säännöllinen vuoropuhelu ja yhteistyö• Kattavat ja todelliset osallistumismahdollisuudet järjestöjä koskevissa prosesseissa	Ulkoministeriö OKM KANE	Säännöllinen yhteistyö
Gloaalikasvatukselle monialainen toimenpideohjelma ja kansalliset tavoitteet, johon sitoutuisivat kaikki relevantit viranomaistoimijat	OKM UM YM	KVK-2010-ohjelman jatkoksi uusi toimenpideohjelma globaalikasvatukselle

Rahoituksen varmistaminen ja kehittäminen

Tavoitteena on varmistaa järjestöjen riittävät, ennakoitavat, pitkäjänteiset, joustavat ja hyvin hallinnoidut rahoitusmahdollisuudet. Myös uusilla toimijoilla ja pienillä, vapaaehtoisvoimin toimivilla järjestöillä ja ryhmillä on oltava mahdollisuus toimia ja saada tukea. Eri toimijoiden väliseen yhteistyöhön tarvitaan kannustimia ja onnistuneita malleja.

Tavoitteet	Kohderyhmä	Vaikuttamismahdollisuudet
<p>Kansalaisyhteiskunnan toimijoiden rahoituksen kasvattaminen</p> <ul style="list-style-type: none">Kansalaisyhteiskunnan toimijoiden rahoituksen osuus Suomen kehitysyhteistyövaroista 20% (sisältäen myös globaalikasvatuksen sekä rahoituksen kansainvälisille järjestöille, verkostoille ja etelän kansalaisyhteiskunnan toimijoille).Selvitetään ja tuodaan esille järjestöjen itsensä kehitysyhteistyöhön keräämän rahoituksen todellinen määrä	Ulkoministeriö Eduskunta	Hallitusohjelma Kehityspoliittinen ohjelma Valtion ja UM:n budjetit
<p>Hankehallinnon hyvä laatu:</p> <ul style="list-style-type: none">Kepa säilyttää valmiudet jatkaa keskustelua ja selvitystä UM:n hanke- ja VGK-tuen hallinnoinnin siirtämisestä KepalleTukien hallinnoimiseen on käytettävissä riittävät resurssit ja toiminnoille annetaan riittävä poliittinen painoarvo.Avoimuuden ja hyvän hallinnon periaatteet ovat käytössä kaikessa UM:n järjestörahoituksen hallinnoinnissa	Ulkoministeriö (Eduskunta)	Uuden lain valmistelu Hallinnointimallin kehittäminen Kepassa Hyvän hallinnon periaatteiden jalkauttaminen ja hyvien käytäntöjen jakaminen
<p>Rahoituksen ennakoitavuus ja pitkäjänteisyys:</p> <ul style="list-style-type: none">Kumppanuusjärjestöjen määrän kasvattaminen 20:eenOhjelmamuotoisen rahoitus osaksi hanketukea ja viestintä- ja globaalikasvatustukea (edellyttää VGK-tukibudjetin kasvattamista nykyisestä 2 miljoonasta eurosta).Rahoitussyklin muokkaaminen niin, että järjestöt saavat päätökset ajoissa	Ulkoministeriö	UM:n kansalaisyhteiskuntalinjaus Rahoitusinstrumenttien kehittäminen
<p>Järjestöjen ja toiminnan moninaisuus:</p> <ul style="list-style-type: none">Joustava kevennetty ja nopeampi haku pienille hankkeille tai	UM	Rahoitusinstrumenttien kehittäminen

<p>toiminnoille, uusille toimijoille, suunnitteluun ja innovaatioille.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vapaaehtoistyön arvostuksen säilyminen rahoituskriteereissä • Tilannekohtainen joustavuus esimerkiksi haurailta alueilla toimiville järjestöille 		
<p>Opetus- ja kulttuuriministeriön toimialalle suuntautuvaa globaalikasvatustoiminnan rahoitusta.</p>	OKM	Yhteistyöneuvottelut Gloaalikasvatukselle uusi kansallinen toimenpideohjelma
<p>Yhteistyön tukeminen eri toimijoiden välillä:</p> <ul style="list-style-type: none"> • yhteistyömallien ja kannustimien luominen • kansalaisyhteiskuntatoimijoiden osallistuminen ja asiantuntemuksen käyttäminen osana kahdenvälisiä kehitysyhteistyöhankkeita 	UM OKM Finnpartnership	Rahoitusinstrumenttien kehittäminen Yhteiset verkostoitumis- ja oppimistilaisuudet muiden toimijoiden kanssa

Reilut reunaehdot

Kansalaisjärjestöjen toimintaa ohjaavat monet lait ja säännöt. Tavoitteena on purkaa järjestötoimintaa rajoittavia sääntöjä ja uudistaa tarvittaessa lainsäädäntöä järjestöjen toiminnalle suotuisaan suuntaan. Järjestötoiminnan reunaehtoihin vaikuttamisessa Kepa toimii yhdessä muiden kattojärjestöjen sekä Kansalaisyhteiskuntapolitiikan neuvottelukunnan kanssa.

Tavoitteet	Kohderyhmä	Vaikuttamismahdollisuudet
Rahankeräyslaki muutetaan joustavammaksi ja ennakkoluvan sijaan kehitetään avointa ilmoitusrekisteriä ja valvontaa. Rahankeräys säilyy kohdennettuna yleishyödylliseen tarkoitukseen.	Sisäministeriö	Rahankeräyksen uudistaminen Yhdessä Vastuullinen Lahjoittaminen (VaLa) kanssa
Vapaaehtoistyön asemaa selkeytetään ja esteitä puretaan	Eri ministeriöt	Yhdessä KANE:n työryhmien kanssa

5. Edunvalvonnan viestintä ja sisäinen taustatyö

Edunvalvontatyön onnistumisen takaavat

- viestintä: jäsenille ja ulospäin
- jäsenistön tuki ja osallistuminen
- edunvalvonnan osaamisen kehittäminen ja kansalaisyhteiskunnan tilan ja trendien seuranta

Viestintä: jäsenille ja ulospäin

Edunvalvonnan viestinnässä korostuu jäsentiedotus. Ulkoista viestintää tarvitaan erityisesti, jos jäsenjärjestöjen toimintaedellytykset ovat uhattuina.

Edunvalvonnan viestinnän tavoitteina on:

- tarjota jäsenille ajantasaista tietoa käynnissä olevista prosesseista ja vaikuttamismahdollisuuksista, mutta myös edunvalvontatyön tavoitteista ja tuloksista.
- järjestöjen roolin ja lisäarvon esilläpito
- edunvalvonnan viestien kiteyttäminen ja valmius kriisiviestintään

Jäsenistön tuki ja osallistuminen

Kepa tarvitsee edunvalvontatyöhönsä jäseniltään mandaatin ja tuen. Kepan hallituksen rooli jäsenistön edustajina on tärkeä. Kepan edunvalvontaan kuuluu olennaisesti jäsenjärjestöjen kantojen kokoaminen yhteen ja eteenpäin välittäminen, mutta myös järjestöjen asiantuntemuksen esilläpito. Ajantasaisen jäsenviestinnän lisäksi tarvitaan erilaisia osallistamis- ja kuulemismenetelmiä ja jatkuvaa yhteydenpitoa jäsenistön kanssa. Nopeaa reagointia vaativissa tapauksissa toimenpiteet ja lausunnot perustuvat Kepan yhdessä sovittuihin linjauksiin ja niiden puuttuessa Kepan asiantuntijoiden kokemukseen ja tulkintaan jäsenistön eduista.

Kepan tavoitteina on:

- varmistaa jäseniltään mandaatti ja tuki edunvalvontatyöhön
- tuoda jäsenjärjestöjen ääni kuuluviin ja asiantuntemus näkyväksi
- kannustaa jäseniään jatkuvaan laadun parantamiseen ja avoimuuteen toiminnassaan

Edunvalvonnan osaamisen kehittäminen ja kansalaisyhteiskunnan tilan ja trendien seuranta

Maailma muuttuu, samoin kansalaisyhteiskunnan toimintaympäristö ja toimijat itsessään. Edunvalvontatyössä on tärkeää seurata muutoksia ja trendejä niin kotimaassa kuin globaalistikin. Näin osataan varautua mahdollisiin uhkiin ja toisaalta hyödyntää uusia mahdollisuuksia. Säännöllinen yhteydenpito toisiin kattojärjestöihin ja järjestöverkostoihin on yksi hyväksi koettu keino paitsi trendien seurannan kannalta myös edunvalvonnan erilaisten toimintamallien jakamiseksi. Edunvalvonnassa voidaan hyödyntää myös useita vaikuttamistyön menetelmiä.